MORÆNEN

SKUESPIL I 1 FORSPIL OG 6 AKTER AF LAURIDS SKANDS

ISCENESAT AF:

A. W. SANDBERG

HOVEDPERSONERNE:

Lehnsmanden Thor Brekanæs	*Peter Nielsen*
Gunhild, hans Hustru	*Karen Caspersen*
Vasil Brekanæs	*Emanuel Gregers*
Aslak Brekanæs	*Peter Malberg*
Thora, Thors Guddatter	*Karina Bell*
Gudmund, Daglejer	*Charles Wilken*
Swein Gudmundsson, hans Søn	*Sigurd Langberg*

FREMSTILLET AF:

NORDISK FILMS KOMPAGNI, KØBENHAVN

Morænen

Gunhild Brekanæs har fejlet, syndet — — Hun har sveget den Mand, der har givet hende sit Navn, Lensmanden Thor Brekanæs — og den lille Dreng, der leger sine uskyldige Lege i de store Stuer paa Gaarden Brekanæs, er ikke h a n s. — Skønt han véd, at lille Vasils Mor kun har giftet sig med ham under Tvang, og at han aldrig er kommen hende i Møde med Kærlighed og Forstaaelse, kan han dog ikke, som den egoistiske og selvretfærdige Mand, han er, hverken undskylde eller tilgive hende, og han mener, at hun kun kan sone sin Brøde med Døden. Men han giver hende ikke Lov til at befri sig for de Lænker, hun er lagt i, før hun har født det Barn, hans Barn, som hun bærer under sit Hjerte — og først, da den aandssvage Stakkel, der faar Navnet Aslak Brekanæs, er kommen til Verden, skænker den barmhjertige Død hende den Fred, hun har længtes efter.

Thor Brekanæs sørger ikke over sin Hustru, hans haarde Hjerte kender ikke til Medlidenhed, men han ynker sig selv, baade fordi han er en bedraget Mand, der, for at redde sin sølle Ære, maa vedkende sig Vasil — Gøgeungen — som sin Søn, og fordi den uretfærdige Skæbne har gjort hans eget Barn til en Stakkel.

Gennem 25 lange, onde Aar kredser hans Tanker om den Uret, der er begaaet mod ham; men han sørger for, at ingen blandt hans Omgivelser faar Indblik i de Sorger, der gnaver hans Sjæl. Den eneste, der staar hans Hjerte nær, er Aslak, og det baade piner og trøster ham, at Sønnen egentlig er lykkelig i sit Afsind, men for de andre, der lever paa Gaarden, er han kun den haarde og ubøjelige Storbonde og Lehnsmand. Til disse andre hører Swein Gudmundsson — en fattig Daglejers Søn — som han har ladet uddanne til

Jurist — og hans Guddatter, den smukke og livsglade unge Thora. Hun er kommen til Brekanæs, da hun var en ganske lille Pige, og hun har fundet de bedste Venner og Legekammerater i stakkels Aslak, der omfatter hende med den mest rørende Hengivenhed, og i den kække og frejdige Vasil, der har været hendes Barndoms Helt, og hvem nu hendes lønligste Tanker gælder.

Men Vasil har i nogle Aar været borte fra Brekanæs, for efter Faderens bestemte Ønske at studere Jura, og under hans Fraværelse har Lehnsmanden tvunget sin Guddatter til at forlove sig med Swein, der elsker hende. Hun har ikke haft Mod til at underrette Vasil om Forlovelsen, men hun haaber af hele sit Hjerte, at han alligevel paa en eller anden vidunderlig Maade skal redde hende fra Swein, inden det bliver for sent.

Og hendes Haab gaar i Opfyldelse — det vidunderlige sker! — Vasil kommer uventet hjem, og Skæbnen vil, at den første, der byder ham velkommen, er hende, der ikke har været ude af hans Tanker i de Aar, han har været borte. Af hendes egen Mund erfarer han til sin Sorg og Skuffelse, at hun er bundet til en anden; men da han faar Sandheden om Forlovelsen at vide, aander han befriet op. Han river Forlovelsesringen af Thoras Finger, og det forskrækker ham ikke, at han derved gør den Mand til sin Fjende, der har haabet,

at den attraaværdige, unge Kvinde skulde blive h a n s — — Men den hjemvendte faar ikke den samme hjertelige Modtagelse af Lehnsmanden som af Plejesøsteren. Da han fortæller, at han har opgivet det Studium, han er blevet tvunget ind i, og som han hader, og at han har til Hensigt at udnytte de digteriske Evner, som han véd, han sidder inde med, ser den haarde og stejle gamle Mand sin Plan om at gøre h a m — Gunhilds Søn — til en æ g t e Brekanæs, for paa den Maade at hævne sig paa den Kvinde, som han selv ud over Graven forfølger med sit Had, falde til Jorden. — — Han søger paa alle Maader at bøje den opsætsige Nakke ind under Aaget, men Vasil lader sig ikke kue, han føler ingen Forpligtelser over for den Fader, der aldrig har været nogen Fader for ham, og vil have Lov til selv at forme sit Liv.

Da Thor Brekanæs senere faar at vide, at Sønnen — Gøgeungen — endda ikke vil nøjes med at bestemme sin egen Skæbne, men ogsaa vil raade for Thoras, og agter at føre baade hende og Aslak ud af det Skyggernes Hus, som Brekanæs efterhaanden er blevet, flammer der et mægtigt Raseri op i ham, og han bereder sig til at tage Kampen op med den halsstarrige Yngling, som han har givet Sønnenavn.

— — —

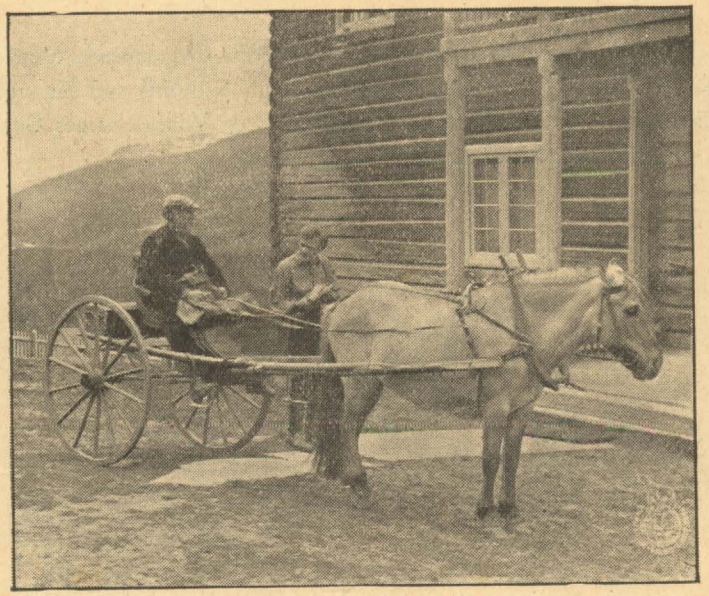

Men netop da alle paa Gaarden føler, at Tidspunktet for Afgørelsen er nær, sker der det uventede og forfærdelige, at h a n, der har set sig blive styrtet ned fra den Trone, han i saa mange Aar har indtaget, findes død — myrdet — nede i Morænen — i denne Losseplads for sprængt Fjeld, der i en fjærn Istid er baaret ned af Gletscheren.

— — —

Da Swein efter Lehnsmandens Død er højeste Myndighed paa Stedet, benytter han sig af sin Magtstilling til at arrestere h a m, der har taget Thora fra ham, og som unægtelig har Skinnet imod sig.

— — —

Under det Forhør, som den tilkaldte Sorenskriver afholder den næste Dag, forstaar Swein yderligere at forværre Vasils Stilling, og

det skyldes ene og alene Thora, at den forsmaaede og hævngerrige Bejler ikke kommer til at aflægge den falske Ed, der utvilsomt vilde have fældet hans Rival. Det eneste, han nu faar ud af sin Hævnakt, er, at han ogsaa bliver sigtet for Mordet og sat fast.

— — —

Men hvem af de to mistænkte, der er den virkelige skyldige, hvis i det hele taget nogen af dem er det, er Sorenskriveren trods alle Anstrengelser ikke i Stand til at opklare, og det bliver Thora, den lille, blide og skælvende Kvinde, der bringer Lys i Mørket.

— — —

Takket være hende kommer omsider den overraskende Sandhed for en Dag, og som Følge deraf kan hun og Vasil ved hinandens Side drage bort fra Brekanæs, Skyggernes og Vildfarelsernes Gaard, — ud til Lyset og Livet.

A/S L. Ihrich. Kbhvn.

41

27-2-24

N. W. GADE: Mariotta Ouverture.

Efter Pausen:

HARRY ARCHER: I love you, Fox Trot

Øresund i Vinterdragt

Naturoptagelser af den danske Vinter

»KVINDESKY«

Pathé-Farce i 1 Akt

MORÆNEN

Skuespil i 1 Forspil og 6 Akter

af LAURIDS SKANDS.

Iscenesat af:

A. W. SANDBERG

HOVEDPERSONERNE:

Lehnsmanden Thor Brekanæs	*Peter Nielsen.*
Gunhild, hans Hustru	*Karen Caspersen.*
Vasil Brekanæs	*Emanuel Gregers.*
Aslak Brekanæs	*Peter Malberg.*
Thora, Thors Guddatter	*Karina Bell.*
Gudmund, Daglejer	*Charles Wilken.*
Swein Gudmundsson, hans Søn	*Sigurd Langberg.*

Fremstillet af Nordisk Films Kompagni - København

Musiken ledet og arrangeret af Jacob Gade.

MORÆNEN

SKUESPIL

i

1 Forspil og 6 Akter

af

Laurids Skands.

Iscenesat af:

A. W. Sandberg.

Fremstillet af

Nordisk Films Kompagni,

København

Barndommens Venskab — Ungdommens Kærlighed

Gunhild Brekanæs har fejlet, syndet . . . . Hun har sveget den Mand, der har givet hende sit Navn, Lensmanden Thor Brekanæs — og den lille Dreng, der leger sine uskyldige Lege i de store Stuer paa Gaarden Brekanæs, er ikke *hans*. — Skønt han véd, at lille Vasils Mor kun har giftet sig med ham under Tvang, og at han aldrig er kommen hende i Møde med Kærlighed og Forstaaelse, kan han dog ikke som den egoistiske og selvretfærdige Mand, han er, hverken undskylde eller tilgive hende, og han mener, at hun kun kan sone sin Brøde med Døden. Men han giver hende ikke Lov til at befri sig for de Lænker, hun er lagt i, før hun har født det Barn, hans Barn, som hun bærer under sit Hjerte — og først, da den aandssvage Stakkel, der faar Navnet Aslak Brekanæs, er kommen til Verden, skænker den barmhjertige Død hende den Fred, hun har længtes efter.

Thor Brekanæs sørger ikke over sin Hustru, hans haarde Hjerte kender ikke til Medlidenhed, men han ynker sig selv, baade fordi han er en bedraget Mand, der for at redde sin sølle Ære maa vedkende sig Vasil — Gøgeungen — som sin Søn, og fordi den uretfærdige Skæbne har gjort hans eget Barn til en Stakkel.

Gennem 25 lange, onde Aar kredser hans Tanker om den Uret, der er begaaet mod ham, men han sørger for, at ingen blandt hans Omgivelser faar Indblik i de Sorger, der gnaver hans Sjæl. Den eneste, der staar hans Hjerte nær, er Aslak, og det

Paa Sporet.

baade piner og trøster ham, at Sønnen egentlig er lykkelig i sit Afsind, men for de andre, der lever paa Gaarden, er han kun den haarde og ubøjelige Storbonde og Lehnsmand. Til disse andre hører Swein Gudmundsson — en fattig Daglejers Søn — som han har ladet uddanne til Jurist — og hans Guddatter, den smukke og livsglade unge Thora. Hun er kommen til Brekanæs, da hun var en ganske lille Pige, og hun har fundet de bedste Venner og Legekammerater i stakkels Aslak, der omfatter hende med den mest rørende Hengivenhed, og i den kække og frejdige Vasil, der har været hendes Barndoms Helt, og hvem nu hendes lønligste Tanker gælder.

Men Vasil har i nogle Aar været borte fra Brekanæs for efter Faderens bestemte Ønske at studere Jura, og under hans Fraværelse har Lehnsmanden tvunget sin Guddatter til at forlove sig med Swein, der elsker hende. Hun har ikke haft Mod til at underrette Vasil om Forlovelsen, men hun haaber af hele sit Hjerte, at han alligevel paa en eller anden vidunderlig Maade skal redde hende fra Swein, inden det bliver for sent.

— — —

Og hendes Haab gaar i Opfyldelse — det vidunderlige sker! Vasil kommer uventet hjem, og Skæbnen vil, at den første, der byder ham Velkommen, er hende, der ikke har været ude af hans Tanker i de Aar, han har været borte. Af hendes egen Mund erfarer han til sin Sorg og Skuffelse, at hun er bundet til en anden, men da han faar Sandheden om Forlovelsen at vide, aander han befriet op. Han river Forlovelsesringen af Thoras Finger, og det forskrækker ham ikke, at han derved gør den Mand til sin Fjende, der har haabet, at den attraaværdige, unge Kvinde skulde blive *hans* ..... Men den hjem-

Gaarden Brekanæs.

American Lady

Værnedamsvej 18
Vester 8258

Altid sidste Nyheder i

Jumbers — Bluser

Strømper og Linned

Denne Annonce giver 10 %

Dansk Vaske pulver

Lava

Morænen, hans Minders Kirkegaard.

vendte faar ikke den samme hjertelige Modtagelse af Lehnsmanden som af Plejesøsteren. Da han fortæller, at han har opgivet det Studium, han er blevet tvunget ind i, og som han hader, og at han har til Hensigt at udnytte de digteriske Evner, som han véd, han sidder inde med, ser den haarde og stejle gamle Mand sin Plan om at gøre *ham* — Gunhilds Søn — til en *ægte* Brekanæs, for paa den Maade at hævne sig paa den Kvinde, som han selv ud over Graven forfølger med sit Had, falde til Jorden . . . . Han søger paa alle Maader at bøje den opsætsiges Nakke ind under Aaget, men Vasil lader sig ikke kue, han føler ingen Forpligtelser over for den

Posten er der — !

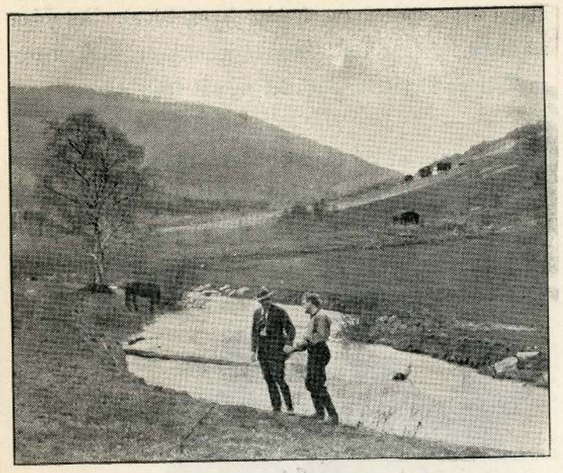

To Brødre.

Fader, der aldrig har været nogen Fader for ham, og vil have Lov til selv at forme sit Liv.

Da Thor Brekanæs senere faar at vide, at Sønnen — Gøgeungen — endda ikke vil nøjes med at bestemme sin egen Skæbne, men ogsaa vil raade for Thoras og agter at føre baade hende og Aslak ud af det Skyggernes Hus, som Brekanæs efterhaanden er blevet, flammer der et mægtigt Raseri op i ham, og han bereder sig til at tage Kampen op med den halsstarrige Yngling, som han har givet Sønnenavn.

— — —

Men netop da alle paa Gaarden føler, at Tidspunktet for Afgørelsen er nær, sker der det uventede og

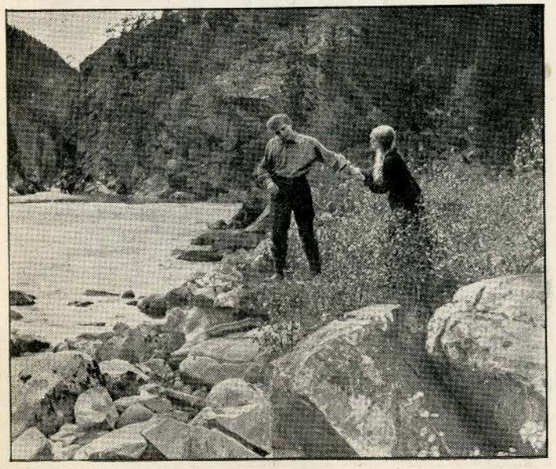

Aslak og Thora

Specialforretning i pyntede Damehatte

ORIGINALE PARISER NYHEDER
KOPIEREDE I ELEGANT OG PRISBILLIGT UDVALG

Jens Jacobsen

KØBMAGERGADE 29 · TELEFON Nr 13029

Den lille NILFISK

betegner det største Fremskridt, der er sket paa Støvsugningens Omraade i de senere Aar.

Hvis man til Rensning af Gardiner, Portièrer etc. ikke ønsker at løfte selve Støvsugeren, kan man ved særskilt Bestilling faa leveret de paa vedføjede Illustration viste extra Dele, bestaaende af Bæresele og Forlængelsesrør. Prisen for det extra Tilbehør er med ét lige Rør Kr. 15.50, med to Kr. 19.00.

A/S FISKER & NIELSEN

PETER BANGSVEJ NR. 30 - TELF. 9650

forfærdelige, at *han*, der har set sig blive styrtet ned fra den Trone, han i saa mange Aar har indtaget, findes død — myrdet — nede i Morænen — i denne Losseplads for sprængt Fjeld, der i en fjærn Istid er baaret ned af Gletscheren.

— — —

Da Swein efter Lehnsmandens Død er højeste Myndighed paa Stedet, benytter han sig af sin Magtstilling til at arrestere *ham*, der har taget Thora fra ham, og som unægtelig har Skinnet imod sig.

— — —

Under det Forhør, som den tilkaldte Sorenskriver afholder den næste Dag, forstaar Swein yderligere at forværre Vasils Stilling, og det skyldes ene og alene Thora, at den forsmaaede og hævngerrige Bejler ikke kommer til at aflægge den falske Ed, der utvivlsomt vilde have fældet hans Rival. Det eneste, han nu faar ud af sin Hævnakt, er, at han ogsaa bliver sigtet for Mordet og sat fast.

— — —

Men hvem af de to mistænkte, der er den virkelige skyldige, hvis i det hele taget nogen af dem er det, er Sorenskriveren trods alle Anstrengelser ikke i Stand til at opklare, og det bliver Thora, den lille, blide og skælvende Kvinde, der bringer Lys i Mørket.

— — —

Takket være hende kommer omsider den overraskende Sandhed for en Dag, og som Følge deraf kan hun og Vasil ved hinandens Side drage bort fra Brekanæs, Skyggernes og Vildfarelsernes Gaard, — ud til Lyset og Livet.

Forhøret.

VA/ME.

M O R Æ N E N .

Skuespil i 1 Forspil og 6 Akter
af
Laurids Skands.

Iscenesat af A.W.Sandberg.

Fremstillet af Nordisk Films Kompagni, København.

Hovedpersonerne:
Lehnsmanden Thor Brekanæs.....Peter Nielsen.
Gunhild, hans Hustru.....Karen Caspersen.
Vasil, hendes Søn uden for Ægte=
skab.....Emanuel Gregers.
Aslak, hendes og Thors Søn.....Peter Malberg.
Thora, Thors Guddatter.....Karina Bell.
Gudmund, Daglejer.....Charles Wilken.
Swein Gudmundson, hans Søn.....Sigurd Langberg.

Gunhild Brekanæs har fejlet, syndet....Hun har sveget den Mand, der har givet hende sit Navn, Lehnsmanden Thor Brekanæs, - og den lille Dreng, der leger sine uskyldige Lege i de store Stuer paa Gaarden Brekanæs, er ikke hans. - - - Skønt han ved, at lille Vasils Mor kun har giftet sig med ham under Tvang, og at han al= drig er kommen hende i Møde med Kærlighed og Forstaaelse, kan han dog ikke som den egoistiske og selvretfærdige Mand, han er, hver= ken undskylde eller tilgive hende, og han mener, at hun kun kan sone sin Brøde med Døden. Men han giver hende dog ikke Lov til at befri sig for de Lænker, hun er lagt i, før hun har født det Barn, hans Barn, som hun bærer under sit Hjerte, - og først da den aandssvage Stakkel, der faar Navnet Aslak Brekanæs, er kommen til Verden, skænker den barmhjertige Død hende den Fred, hun har længtes efter. - - - Thor Brekanæs sørger ikke over sin Hustru, hans haarde Hjerte kender ikke til Medlidenhed, men han ynker sig selv, baade fordi han er en bedraget Mand, der for at redde sin sølle Ære maa vedkende sig Vasil - Gøgeungen - som sin Søn, og

fordi den uretfærdige Skæbne har gjort hans eget Barn til en Stakkel. - - - -

- - - - - Gennem 25 lange, onde Aar kredser hans Tanker om den Uret, der er begaaet mod ham, men han sørger for, at ingen blandt hans Omgivelser faar Indblik i de Sorger, der gnaver hans Sjæl. Den eneste, der staar hans Hjerte nær, er Aslak, og det baade piner og trøster ham, at Sønnen egentlig er lykkelig i sit Af= sind, men for de andre, der lever paa Gaarden, er han kun den haarde og ubøjelige Storbonde og Lehnsmand. Til disse andre hører Swein Gudmundson, - en fattig Daglejers Søn, - som han har ladet uddanne til Jurist, - og hans Guddatter, den smukke og livs= glade unge Thora. Hun er kommen til Brekanæs, da hun var en ganske lille Pige, og hun har fundet de bedste Venner og Legekammerater i stakkels Aslak, der omfatter hende med den mest rørende Hen= givenhed, og i den kække og frejdige Vasil, der har været hendes Barndoms Helt, og hvem nu hendes lønligste Tanker gælder. - - Men Vasil har i nogle Aar været borte fra Brekanæs for efter Fa= derens bestemte Ønske at studere Jura, og under hans Fraværelse har Lehnsmanden tvunget sin Guddatter til at forlove sig med Swein, der elsker hende. Hun har ikke haft Mod til at underrette Vasil om Forlovelsen, men hun haaber af hele sit Hjerte, at han alligevel paa en eller anden vidunderlig Maade skal redde hende fra Swein, inden det bliver for sent. - - Og hendes Haab gaar i Opfyldelse, det vidunderlige sker! Vasil kommer uventet hjem, og Skæbnen vil, at den første, der byder ham velkommen, er hende, der ikke har været ude af hans Tanker i de Aar, han har været borte. Af hendes egen Mund erfarer han til sin Sorg og Skuffelse, at hun er bundet til en anden, men da han faar Sandheden om For= lovelsen at vide, aander han befriet op. Han river Forlovelses= ringen af Thoras Finger, og det forskrækker ham ikke, at han der=

ved gør den Mand til sin Fjende, der har haabet, at den attraa= værdige unge Kvinde skulde blive hans....Men den hjemvendte faar ikke den samme hjertelige Modtagelse af Lehnsmanden som af Pleje= søsteren. Da han fortæller, at han har opgivet det Studium, han er blevet tvunget ind i, og som han hader, og at han har til Hen= sigt at udnytte de digteriske Evner, som han ved, han sidder inde med, ser den haarde og stejle gamle Mand sin Plan om at gøre ham - Gunhilds Søn - til en ægte Brekanæs, for paa den Maade at hævne sig paa den Kvinde, som han selv ud over Graven forfølger med sit Had, falde til Jorden....Han søger paa alle Maader atter at bøje den opsætsiges Nakke ind under Aaget, men Vasil lader sig ikke rokke, han føler ingen Forpligtelser over for den Fader, der al= drig har været nogen Fader for ham, og vil have Lov til selv at forme sit Liv. - - - Da Thor Brekanæs senere faar at vide, at Sønnen - Gøgeungen - endda ikke vil nøjes med at bestemme sin egen Skæbne, men ogsaa vil raade for Thoras og agter at føre baade hen= de og Aslak ud af det Skyggernes Hus, som Brekanæs efterhaanden er blevet, flammer der et mægtigt Raseri op i ham, og han bereder sig til at tage Kampen op med den halsstarrige Yngling, som han har givet Sønnenavn. - - -

Men netop da alle paa Gaarden føler, at Tidspunktet for Afgørelsen er nær, sker der det uventede og forfærdelige, at han, der har set sig blive styrtet ned fra den Trone, han i saa mange Aar har indtaget, findes død - myrdet - nede i Morænen - i denne Losseplads for sprængt Fjeld, der i en fjern Istid er baaret ned af Gletscheren. - - - Da Swein efter Lehnsmandens Død er højeste Myndighed paa Stedet, benytter han sig af sin Magtstilling til at arrestere ham, der har taget Thora fra ham, og som unægtelig har Skinnet imod sig. Under det Forhør, som den tilkaldte Sorenskriver afholder den næste Dag, forstaar Swein yderligere at forværre

Vasils Stilling, og det skyldes ene og alene Thora, at den forsmaaede og hævngerrige Bejler ikke kommer til at aflægge den falske Ed, der utvivlsomt vilde have fældet hans Rival. Det eneste, han nu faar ud af sin Hævnakt er, at han ogsaa bliver sigtet for Mordet og sat fast. - - Men hvem af de to mistænkte, der er den virkelige Skyldige, hvis i det hele taget nogen af dem er det, er Sorenskriveren trods alle Anstrengelser ikke i Stand til at opklare, og det bliver Thora, den lille, blide og skælvende Kvinde, der bringer Lys i Mørket. - - - - Takket være hende kommer omsider den overraskende Sandhed for en Dag, og som Følge deraf kan hun og Vasil ved hinandens Side drage bort fra Brekanæs, Skyggernes og Vildfarelsernes Gaard, og ud til Lyset og Livet.

THE SECRET OF THE MORAINE.

Drama in six parts and a prologue

by
LAURIDS SKANDS.

Directed by
A.W.Sandberg.

Editors: Nordisk Films Kompagni - Copenhagen - Denmark.

Cast:

Lawrence Thornton, Thornton-house.....Peter Nielsen.
Katherine Thornton.....Karen Caspersen.
Max.....Emanuel Gregers.
Eddie.....Peter Malberg.
June.....Karina Bell.
Sam Hurst.....Charles Wilken.
Walter Hurst.....Sigurd Langberg.

Katherine Thornton has failed - she has sinned against the man who gave her his name - the bailiff Lawrence Thornton - and the little boy who plays so innocently in the large halls of Thornton house is not his. Although he knows that the mother of the little Max has married him by constraint, and that he has never tried to meet her with love and sympathy, he cannot excuse nor forgive her, and in his opinion only her death can expiate the sin she has committed. Still he does not permit her to set herself free until she has given birth to his child, that she is now carrying under her belt, and only when the poor little imbecile being, who got the name of Eddie, has been born, the merciful death grands her the peace she has been longing for.

Lawrence Thornton does not grieve for the death of his wife, his hard heart knows no compassion; he only pities himself, because he has been wronged and must recognize as his own the

little "cuckoo" that his wife has thrown into his nest, and because an unjust fate has made of his own son a poor imbecile creature.

Through twenty-five long and dreary years all his thoughts have hinged on the wrong committed against him, but he takes care that none of those around him suspect the grief that is constantly tormenting him. The only being he really cares for is Eddie, and it is a consolation as well as a tor= ture to him to see that his poor, weak-minded son is happy in his imbecility; but to all other inmates of the house Lawrence Thornton is the hard and inflexible master and judge.

To these inmates belong Walter Hurst, the bailiff's assistant and his father Sam Hurst, an old day-labourer. Walter has studied law at the bailiff's expenses and according to his wishes, and is now engaged to be married to the charming June, a beautiful, young orphan who has been brought up at Thornton-house. Lawrence Thornton is her godfather, and she has come to the house when she was a little girl and the poor Eddie as well as the cheerful and courageous Max have become her faithful friends and admirers. Max has been the hero of her childhood, and is still the object of her secret thoughts. But Max has for several years been away from home, to study law according to his father's demand, and during his absence the bailiff has by con= straint brought the engagement about between Walter and June. The young girl has not had the courage to tell Max about her betrothal, but she hopes with all her heart that in some way or other he will be able to come to her rescue before it is too late. And her hopes and wishes are fulfilled. Max comes home un= expectedly, and June, who has never been out of his thoughts during all these years, is the first one to welcome him back.

From her own lips he now learns to his grief and disappointment that she is tied to another man, but when he hears how this engagement has been brought about, he takes courage again. He tears off Walter's engagement ring fr m June's finger, without giving it a thought that through this action he makes that man his bitter enemy, who had hoped himself to make the beautiful young woman his wife.

But Lawrence Thornton does not receive the newly returned son so heartily as did his adoptive sister, and when Max now informs his father of his intention to abandon the hated juris= prudence, which he has been forced to study, in order to be able to cultivate his poetical gifts, it is a terrible blow to the hard and inflexible man, who must admit to himself that his plan is stranded - the plan to make of Katherine's son a true Thornton so as to avenge himself through him on the woman whom he even after death pursues with his hatred. He tries his utmost to put his foot once more upon the neck of this stiff and obstinate young man, but Max is determined. He feels himself under no obli= gations to the father who has never been a father to him, and he wants to live his own life. When the bailiff learns that his son - the little cuckoo - will not only be his own master, but intends besides to take both June and Eddie away from the house of shadows, he gets wild with rage and prepares to fight the un= grateful young obstinate, to whom he has given the name of son. But just now, when the excitement of all the members of the house has reached its highest pitch, a dreadful and completely un= expected event happens. Lawrence Thorton is found dead - probably killed - in the moraine - this accumulation place for fragments of rock carried down by the glacier during the glacial period.

After the death of the bailiff, Walter Hurst is the highest

authority in the place, and he makes use of his power to have the man arrested, who has deprived him of his fiancée. It cannot either be denied that appearances are against Max and at the conquest held the next day by the judge called in from the nearest town, Walter Hurst does everything in his power to aggravate his rival's position, and if it had not been for June's interference, the rejected and revengeful lover would not even have recoiled from perjury, and Max would undoubtedly have been convicted on his evidence. But thanks to June, Walter only achieves to get arrested himself suspected of murder.

But in spite of all efforts the judge is not able to point out the guilty one and it is again the gentle June, who finds the means to dissolve the mystery and bring the surprising truth to light, and she and Max can now go away together towards light and life, leaving behind Thornton-house, the place of darkness and shadows and errors.

AJ/NT.

DIE MORÄNE.

Schauspiel in einem Vorspiel und sechs Akten
von
Laurids Skands.

Inszeniert von A.W.Sandberg.

Eingespielt von Nordisk Films Kompagni, Kopenhagen, Dänemark.

Hauptpersonen:

Der Amtsrichter, Thor Brekanäs.....Peter Nielsen.
Gunhild, seine Frau.....Karen Caspersen.
Vasil, ihr Sohn, ein uneheliches Kind.....Emanuel Gregers.
Aslak, Sohn von Thor und Gunhild.....Peter Malberg.
Thora, Thors Adoptivtochter.....Karina Bell.
Gudmund, Tagelöhner.....Charles Wilken.
Swein Gudmundson, sein
Sohn.....Sigurd Langberg.

Gunhild Brekanäs hat gefehlt - - gesündet. Sie hat den Mann betrogen, der ihr seinen Namen gegeben hat, den Amtsrichter Thor Brekanäs, und der kleine Junge, der so unschuldig in den grossen Zimmern des Hofes Brekanäs herumspielt, ist nicht sein Sohn. Obgleich er weiss, dass die Mutter des kleinen Vasils seinerzeit gezwungen wurde ihn zu heiraten, und dass er ihr niemals mit Güte und Liebe entgegengekommen ist, kann er, egoistisch und selbstgerecht wie er ist, weder seine Frau entschuldigen noch ihr verzeihen, und er meint, dass sie nur mit dem Tode ihre Schuld sühnen kann. Er erlaubt ihr aber nicht sich von ihren Fesseln zu befreien, bis sie das Kind, das sie unter dem Herzen trägt, sein Kind, geboren hat, und erst als das arme, geistesschwache Kind, das den Namen Aslak Brekanäs erhält, auf die Welt gekommen ist, schenkt ihr der barmherzige Tod den Frieden, nach dem sie sich gesehnt hat.

Thor Brekanäs trauert nicht um seine Frau. Sein hartes Herz kennt kein Mitleid. Er bedauert nur sich selbst, teils weil er ein betrogener Mann ist, der um seine Ehre zu retten, Vasil als

seinen Sohn anerkennen muss, und teils weil das ungerechte Schick= sal seinen eigenen Sohn so kümmerlich ausgerüstet hat.

Fünf und zwanzig lange Jahre hindurch kreisen seine Ge= danken unaufhörlich um das gegen ihn begangene Unrecht, aber er lässt niemand in den Kummer einblicken, der an sein Herz nagt. Das einzige Wesen, das er lieb hat, ist Aslak, und es ist ihm sowohl eine Qual als ein Trost, dass der Sohn eigentlich in seinem Wahnsinn glücklich zu sein scheint. Für alle andere, die auf Brekanäs wohnen, ist Thor Brekanäs aber nur der harte und unerbittliche Grossbauer und Richter. Zu diesen anderen gehören Swein Gudmundson, der Sohn eines armen Tagelöhners, den er zu Juristen ausbilden lies,, und die junge und schöne, lebensfrohe Thora, seine Adoptivtochter. Sie kam als ein ganz kleines Kind zu Brekanäs und fand sofort in dem armen Aslak, der sie noch mit rührender Ergebenheit umfasst, und in dem frischen, lustigen Vasil, dem Helden ihrer Kindheit, um den ihre heimlichen Ge= danken sich noch drehen, getreue Freunde.

Vasil ist einige Jahre abwesend gewesen um nach dem aus= drücklichen Wunsch seines Vaters Jura zu studieren, und während seiner Abwesenheit hat Thor Brekanäs seine Adoptivtochter ge= zwungen sich mit Swein, der sie liebt, zu verloben. Sie hat nicht den Mut gehabt Vasil von dieser Verlobung zu erzählen, aber sie hofft vom ganzen Herzen, dass er sie auf irgend eine wunderbare Weise von Swein retten wird, ehe es noch zu spät wird, und ihr sehnlicher Wunsch wird auch erfüllt. Das Wunderbare geschieht. Vasil kommt unerwartet nach Hause, und die erste, die ihn will= kommen heisst, ist Thora, die, die langen Jahre hindurch in sei= nen Gedanken gelebt hat. Aus ihrem eigenen Munde erfährt er nun, zu seiner grossen Enttäuschung, dass sie zu einem anderen ge= bunden ist. Als er aber die näheren Umstände bei dieser Verlobung

erfährt, atmet er wieder auf. Er reisst Thora den Verlobungs=ring vom Finger, und es beunruhigt ihn nicht im Geringsten, dass er den Mann zu seinem bitteren Feind erhält, der gehofft hatte, das junge Mädchen für sich selbst zu gewinnen. Der Heimgekehrte er=hält aber nicht den selben herzlichen Empfang von Thor Brekanäs wie von der Pflegeschwester. Als er dem Vater sagt, dass er das ihm aufgezwungene, verhasste Studium aufgegeben hat, und dass es seine Absicht ist zukünftig seine dichterischen Gaben auszu=nützen, sieht der harte, steifsinnige Mann plötzlich seinen Plan vernichtet, den Plan Gunhilds Sohn zu einem echten Brekanäs zu machen, um sich auf diese Weise an der Frau zu rächen, die er nach dem Tode noch mit seinem Hass verfolgt, und er versucht auf jede Weise den Aufsetzigen unter seinen Willen zu beugen. Aber Vasil wankt nicht. Er fühlt sich keineswegs dem Vater verpflichtet, der niemals für ihn ein Vater gewesen ist, und er will selbst über sein eigenes Leben bestimmen. Als Thor Brekanäs späterhin er=fährt, dass Gunhilds Sohn nicht nur über sein eigenes Schicksal sondern auch über Thora und Aslak verfügen will, und die beiden von dem trüben düsteren Heim wegführen, flammt in ihm eine ge=waltige Wut auf, und er rüstet sich zum Kampf mit dem halsstarrigen, jungen Mann, dem er seinen Namen gegeben hat. Eben aber als ein jeder auf dem Hofe fühlt, dass die Zeit für eine Entscheidung ge=kommen ist, geschieht etwas Unerwartetes und Entsetzliches: Thor Brekanäs wird tot aufgefunden - ermordet in der Moräne, diese Abfuhrstelle für gesprengte Felsenstücke, die, während der vorge=schichtlichen Eiszeit, mit den Gletchern hinuntergetragen wurden.

Da Swein, nach dem Tod des Richters, die höchste Autorität am Platze ist, benützt er seine Macht um den Rivalen der ihm Thora weggenommen hat, und der auch den Schein gegen sich hat, zu ver=haften. Während des Verhörs, das am folgenden Tage von dem herbei=

gerufenen Amtsrichter angestellt wird, versteht Swein Vasils Stellung noch mehr zu verschlimmern, und hätte Thora ihn nicht daran verhindert, hätte der verschmähte, rachsüchtige Swein den falschen Eid geschworen, der unzweifelhaft den Rivalen vernichtet hätte.

Alles, was bei seiner Rachsucht herauskommt, ist aber nur, dass er auch selber, des Mordes verdächtig, gefesselt wird.

Trotz aller Mühe ist der Richter aber nicht im Stande aus= zufinden, wer der wirklich Schuldige ist, und es ist wieder Thora, die sanfte kleine Thora, die eingreift und in die Sache Licht bringt. Dank ihr kommt endlich die überraschende Wahrheit an den Tag, und nun können sie und Vasil zusammen von Brekanäs weg= ziehen, von dem Ort der Schatten und der Sorgen, dem Licht und dem Leben entgegen.

AJ/ME.

LE SECRET DE LA MORAINE.

Drama en six actes
et
un prologue
par

Laurids Skands.

Metteur en scène: A.W.Sandberg.

Edité par la "Nor disk Films Kompagni", Copenhague
Danemark.

Personnages:

La bailli, Cornélis Borysthène.....Peter Nielsen.
Orsa, sa femme.....Karen Caspersen.
Vasil, le fils d'Orsa, hors du mariage...Emanuel Gregers.
Gamar, le fils de Cornélis et Orsa...Peter Malberg.
Thora, la filleule de Cornélis.....Karina Bell.
Gudmer, bouvier.....Charles Wilken.
Pierre Gudmer.....Sigurd Langberg.

Orsa Borysthène a failli.....Elle a trompé l'homme qui lui a donné son nom.....le bailli Cornélis Borysthène, et le petit garçon qui joue si innocemment dans les grandes salles de Borysthène n'est pas le sien. Bien qu'il sache que ce n'est que par contrainte qu'elle l'a épousé, et que jamais il ne l'a accueilli par sympathie ou tendresse, il ne peut pas - égoïste et pharisien qu'il est - excuser sa femme ou lui pardonner, et il pense que ce n'est que par la mort qu'elle pourra expier sa faute. Néanmoins il ne lui permet pas de se dégager de ses liens avant d'avoir mis au monde son enfant, et ce n'est qu'après la naissance du pauvre petit garçon qu'on appelle Gamar, que la mort charitable vient lui donner la paix qu'elle a désirée si ardemment.

Cornélis Borysthène ne pleure pas sa femme; son coeur dur ne connaît pas la pitié, mais il a compassion de lui-même, parce qu'il est un homme trompé et parce qu'un sort empitoyable a fait de son propre fils un pauvre idiot tandis qu'il est obligé d'avouer pour son fils, Vasil, le petit coucou.

que c'est son intention d'abandonner tout-à-fait les études de droit qu'il déteste, le vieil homme si dur et opiniâtre voit échouer son plan de faire de lui - le fils d'Orsa, un vrai Borysthène pour, de cette manière, se venger sur elle - la femme qu'il hait et qu'il poursuit de sa haine au delà de la mort. Il essaie de toutes les manières de plier sous le joug le jeune homme opiniâtre, mais Vasil ne se laisse pas ébranler. Il ne se sent aucune obligations envers l'homme qui n'a jamais été un père pour lui, et il veut lui-même faire sa carrière. Quand plus tard Cornélis Borysthène apprend que le fils - le jeune coucou - veut, non seulement se rendre lui-même indépendant mais aussi soustraire à son influence Thora et Gamar, il devient furieux, et il se prépare à lutter avec le jeune homme entêté à qui il a donné le nom de fils.

Cependant, juste au moment où tous les habitants de Bory= sthène attendent une décision de l'affaire, un événement horrible et tout à fait inattendu se produit. Cornélis Borysthène est trouvé mort - assassiné dans la moraine, ce débarcadère de mon= tagne brisée, descendu là pendant la période glaciaire.

Puisque le bailli est mort, Pierre Gudmer est l'autorité supérieure sur la place, et il profite de son pouvoir pour faire arrêter celui qui lui a pris Thora, et contre lequel parlent évidemment les apparences. Pendant l'interrogatoir auquel procède le lendemain le commissaire de police appelé, Pierre aggrave encore les circonstances qui l'accablent et si Thora ne l'en avait pas empêché, le prétendant rejeté aurait prononcé le serment qui devait perdre son rival.

Le seul résultat qu'il obtient par son acte de vengeance, est d'être arrêté lui-même, accusé du meurtre.

Cependant, malgré tous ses efforts, le bailli

Pendant vingt-cinq longues années, toutes ses pensées sont tourmées vers le tort que lui a fait sa femme. Mais il prend bien soin que personne ne découvre le chagrin qui lui ronge le coeur.

La seule personne qu'il aime c'est Gamar, et c'est une consolation ainsi qu'une douleur pour lui que son fils paraît être heureux dans sa folie. Envers tous les autres habitants de Borysthène il est le dur et inexorable maître et juge. A ceux-ci appartient Pierre Gudmer, son assistant et le fiancé de sa fille adoptive, la jeune et jolie Thora. Pierre Gudmer est le fils d'un pauvre bouvier qui demeure aussi à Borysthène et le bailli lui a fait faire son droit. Thora était toute jeune à son arrivée à Borysthène, et le pauvre Gamar et le gai et intrépide Vasil de= venaient bientôt ses fidèles amis.

Vasil a été absent pendant quelques années pour étudier la jurisprudence d'après le désir absolu de son père, et pendant son absence son père a forcé Thora de se fiancer avec Pierre Gud= mer qui l'aime. Elle n'a pas osé informer Vasil de ses fiançailles; mais elle espère de tout son coeur que, d'une manière ou d'autre, il la sauvera de Pierre avant qu'il ne soit trop tard. Et son espoir s'accomplit. Vasil rentre inattendu, et la première personne qui lui offre la bienvenue c'est elle, à qui il a pensé pendant toute son absence. De sa propre bouche il apprend à son grand regret qu'elle s'est déjà fiancée, mais quand il entend la vérite regardant ces fiançailles, il se rassure de nouveau. Il arrache l'anneau de fiancailles du doigt de Thora et cela ne l'effraie pas que cette action lui attire la haine amère de l'homme qui avait espéré devenir lui-même le mari de la ravissante Thora.

Cependant le fils ne reçoit pas de son père le même accueil tendre que lui avait offert sa coeur d'adoption. Quand il informe le bailli qu'il se sent du talent pour la poésie, et

n'est pas à même de désigner le vrai coupable et c'est Thora qui éclaircit l'affaire. Grâce à elle la vérité est mise au jour, et c'est pourquoi Thora et Vasil peuvent maintenant quitter Bory= sthène, la maison des ombres et des erreurs, et partir pour la lumière et la vie.